

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Житомирській області

Слідчий відділ

вул. Фещенка-Чопівського, 7, м. Житомир, 10008, тел./факс (0412) 47-34-39

www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001510

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Житомир

«26» березня 2024 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Житомирській області підполковник юстиції Пустовіт Дмитро Олегович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного 14.02.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22022060000000005 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до статей 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Нечухраному Ігорю Івановичу,
16.08.1978 р.н., уродженцю м. Житомир,
громадянину України, останнє відоме
місце реєстрації: АР Крим, Сакський
район, с. Вітине, військове містечко №189,
останнє відоме місце проживання:
російська федерація, Приморський край,
м. Артем, вул. Анггарська, буд. 5/1, кв.19

про те, що він підозрюється:

- у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

**Фактичні обставини злочину,
у вчиненні якого підозрюється Нечухраний І.І.**

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907

року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади Російської Федерації (далі – РФ), діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН) і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і почали збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ) на територію України - Автономну Республіку Крим та місто Севастополь.

В подальшому, протягом лютого-березня 2014 року, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, захопили державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, розташовані на території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, тобто здійснили тимчасову окупацію вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час.

06 березня 2014 року Верховна Рада Автономної Республіки Крим ухвалила Постанову «Про проведення загальнокримського референдуму» №1702-6/14, чим порушила конституційний принцип територіальної цілісності України та вийшла за межі своїх повноважень, встановлених Конституцією України, Конституцією Автономної Республіки Крим, іншими нормативно-правовими актами. Рішенням Конституційного Суду України від 14 березня 2014 року №2-рп/2014 було визнано зазначену Постанову такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), унаслідок чого вона втратила чинність.

15 березня 2014 року Верховна Рада України ухвалила Постанову «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим», внаслідок якої парламент Автономної Республіки Крим втратив легітимність.

За таких обставин, статус території Автономної Республіки Крим, відповідно до ЗУ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року № 1207-VII визначено, як тимчасово окупована територія, унаслідок збройної агресії РФ та встановлено особливий правовий режим на цій території, визначено особливості діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування,

підприємств, установ і організацій в умовах цього режиму, додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1 ЗУ «Про національну безпеку України» визначено, що збройний конфлікт - збройне зіткнення між державами (міжнародний збройний конфлікт, збройний конфлікт на державному кордоні) або між ворогуючими сторонами в межах території однієї держави, як правило, за підтримки ззовні (внутрішній збройний конфлікт).

Таким чином, станом на березень 2014 року, Україна перебувала у стані, що характеризується діями щодо вирішення національно-етнічних, релігійних та інших протиріч із застосуванням засобів збройного насильства, за яких держава не переходить в особливий стан, що визначається як війна, і не вводить режим воєнного стану в країні або на частині її території, а збройна боротьба не виходить за межі операційного напрямку (мають місце різні військові інциденти, військові акції, інші військові зіткнення обмеженого масштабу (низької інтенсивності) із застосуванням іррегулярних або регулярних збройних формувань), тобто знаходилася у періоді збройного конфлікту.

В умовах збройного конфлікту та окупації території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, вірні присязі Українському народу військовослужбовці самостійно та централізовано виходили з окупованої території Автономної Республіки Крим для подальшого проходження служби в Збройних Силах України.

У зв'язку із цим, виконуючому обов'язки Міністра оборони України, дорученням Прем'єр-міністра України від 08.03.2014 № 6627/0/1 було доручено невідкладно вжити заходів для забезпечення розміщення в санаторіях сімей військовослужбовців, які перебувають на території Автономної Республіки Крим.

На виконання зазначеного доручення, керівникам підприємств, установ, організацій було доручено підготувати відповідні списки військовослужбовців, які бажають вийти з окупованої території Автономної Республіки Крим та продовжувати службу в Збройних Силах України, що у подальшому і було зроблено.

Виходячи з необхідності збереження життя, здоров'я, забезпечення прав і законних інтересів військовослужбовців Збройних Сил України, інших військових формувань, працівників правоохоронних органів України, які проходять службу (працюють) на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, Указом Президента України від 24 березня 2014 року № 339 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2014 року «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України», введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2014 року «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових

формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України».

Відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2014 року «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України» було вирішено невідкладно розпочати передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України.

Вказане рішення було опубліковане в офіційних виданнях та в засобах масової інформації.

На виконання Указу Президента України від 24 березня 2014 року №339, 01 квітня 2014 року Кабінетом Міністрів України схвалено план організації його виконання.

Відповідно до вимог ст. 14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року, військовослужбовці військових формувань та правоохоронних органів України, які прибули з тимчасово окупованої території і виявили бажання (за наявності підстав) звільнитися з військової служби, звільняються з військової служби, у тому числі в особливий період, за наявних підстав, а при їх відсутності - у зв'язку із скороченням штатів, якщо вони звернулися з клопотанням про звільнення протягом трьох місяців після прибуття з тимчасово окупованої території. Військовослужбовці військових формувань та правоохоронних органів України, які не прибули до визначених пунктів у визначені військовими формуваннями та правоохоронними органами України строки, вважаються такими, що залишили військові частини, та зараховуються у розпорядження відповідних посадових осіб. Відповідна інформація щодо їх розшуку надається до правоохоронних органів.

Згідно з вищевказаними вимогами ст. 14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» та спільної директиви Міністра оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України від 12.05.2014 №Д-2, та з метою упорядкування проходження військової служби військовослужбовцями Збройних Сил України, які відрядженні до Державного космічного агентства України (далі – ДКА України), Головою ДКА України видано наказ по особовому складу від 14.05.2014 № 14-оф (далі Наказ № 14-оф) про прибуття військовослужбовців установ і філій, які розташовані на території АР Крим, в ДКА України, яке дислокується за адресою: м. Київ, вул. Московська, 8, до 30.05.2014.

Разом з цим встановлено, що громадянин України Нечухраний Ігор Іванович, 16.08.1978 р.н., документований паспортом громадянина України серії ВМ № 117256, виданим 03.02.1996 Богунським РВ УМВС України в Житомирській області, призваний 01.07.1996 на військову службу до лав

Збройних Сил України Богунським районним військовим комісаріатом м. Житомира.

08.09.1996 при Житомирському вищому училищі радіоелектроніки ППО, Нечухраний І.І., прийняв військову присягу, відповідно до якої урочисто присягнув, вступаючи на військову службу, завжди бути вірним, відданим Українському народові, обороняти Україну, захищати її суверенітет, територіальну цілісність і недоторканість, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, накази командирів, неухильно додержуватися Конституції України та законів України, зберігати державну і військову таємницю. Нечухраний І.І., присягнув виконувати свої обов'язки в інтересах співвітчизників, присягнув ніколи не зраджувати Українському народові.

Наказом Міністерства оборони України від 23.06.2001 Нечухраний І.І., був відряджений до Національного космічного агентства України із залишенням на військовій службі, для виконання завдань в інтересах оборони держави та її безпеки відповідно до (на 2014 рік) ч. 9 ст. 6 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», п. 153 Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України, затвердженого Указом Президента України від 10.12.2008 № 1153/2008, Указу Президента України «Про Перелік посад, що можуть бути заміщені військовослужбовцями Збройних Сил України, інших військових формувань, правоохоронних органів спеціального призначення в державних органах, установах і організаціях, та граничних військових звань за цими посадами» від 25.10.2007 № 1020/2007.

Станом на 2014 рік Нечухраному І.І. було присвоєно військове звання підполковник.

Згідно з Указом Президента України від 09.12.2010 № 1085/2010, Національне космічне агентство України було перейменовано у Державне космічне агентство України (далі – ДКА України).

Наказом Голови ДКА України від 10.04.2013 № 10-оф підполковник Нечухраний І.І., призначений на посаду інженера групи супроводу комп'ютерних мереж та ремонту персональних електронно-обчислювальних машин відділу інформаційних технологій та телекомунікацій Національного центру управління та випробування космічних засобів (далі – НЦУВКЗ), який дислокувався в АР Крим, м. Євпаторія-19, фактично проходив військову службу за місцем розташування майданчика № 1 (місце дислокації – АР Крим, Сакський район, с. Вітине).

НЦУВКЗ створений відповідно до Указу Президента України від 12.08.1996 «Про Національний центр управління та випробувань космічних засобів», функцією якого є завершення всієї ланки космічної діяльності, яку починають наукові установи та підприємства створенням орбітальних та наземних космічних засобів: випробування та експлуатація космічних апаратів та інших виробів, які виведені на орбіту. Відповідно до структури НЦУВКЗ, яка діяла станом на 2014 рік, відділ інформаційних технологій та телекомунікацій був структурним підрозділом НЦУВКЗ та зокрема здійснював супровід комп'ютерних мереж та ремонт персональних електронно-обчислювальних машин.

Під час проходження служби на вищевказаній посаді, Нечухраний І.І. виконував завдання пов'язані з супроводом комп'ютерних мереж та ремонтом персональних електронно-обчислювальних машин НЦУВКЗ.

Крім того, Нечухраний І.І., під час виконання обов'язків, був зобов'язаний, окрім іншого, керуватися вимогами ст.ст. 11, 16, 49 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 № 548-XIV, та ст.ст. 1, 3, 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 №551-XIV, які вимагають від нього свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, бути хоробрим, ініціативним і дисциплінованим, постійно бути зразком високої культури, скромності і витримки, берегти військову честь, захищати свою і поважати гідність інших людей, бути ввічливим і дотримуватись військового етикету, поводитися з гідністю і честю, не допускати самому і стримувати інших від негідних вчинків.

Відповідно до ст.ст. 1, 2, 3, 6, 8, 23, 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», Нечухраний І.І., був зобов'язаний: свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок; беззастережно виконувати накази командирів (начальників); виявляти повагу до командирів (начальників) і старших за військовим званням, сприяти їм у підтриманні порядку і дисципліни; виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, які визначаються статутами Збройних Сил України, а також відповідними посібниками, порадами, положеннями, інструкціями; неухильно виконати відданий йому наказ у зазначений термін та про виконання наказу доповісти командирові (начальникові), який віддав наказ, і своєму безпосередньому начальникові; сумлінно вивчати військову справу, зразково виконувати свої службові обов'язки, засвоювати все, чого навчають командири (начальники) та бути готовим до виконання завдань, пов'язаних із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України; вважатися таким, що виконує обов'язок з військової служби, знаходячись на території військової частини або в іншому місці роботи (занять) протягом робочого (навчального) часу, включаючи перерви, встановлені розпорядком (розкладом занять); дорожити бойовою славою Збройних Сил України, честю і гідністю військовослужбовця Збройних Сил України.

Разом з тим, Нечухраний І.І., будучи військовослужбовцем Збройних Сил України у військовому званні підполковник, обіймаючи вищевказану посаду, перебуваючи на території Автономної Республіки Крим, діючи всупереч інтересам України, в період збройного конфлікту, вчинив умисне кримінальне правопорушення проти основ національної безпеки України - державну зраду, за наступних обставин.

Так, на виконання кримінально протиправного умислу, що полягав у переході на бік ворога у період збройного конфлікту Нечухраний І.І., отримавши, не пізніше 19 березня 2014 року, в денний час (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), у приміщенні клубу

НЦУВКЗ (АР Крим, м. Євпаторія-19), пропозицію від невстановлених на даний час представників Збройних Сил Російської Федерації (далі - ЗС РФ), щодо проходження військової служби в ЗС РФ, погодився з цією пропозицією. Разом з тим, встановлено, що Нечухраний І.І., у вказаний період пропагував військовослужбовців ЗС України щодо переходу до лав ЗС РФ; сприяв встановленню контролю ЗС РФ над Центром; добровільно дав згоду на перехід до лав ЗС РФ.

Також, продовжуючи реалізацію вищевказаного умислу, Нечухраний І.І., незважаючи на прийняття керівництвом ДКА України, не пізніше 24 березня 2014 року, усного рішення, доведеного до керівництва НЦУВКЗ та його структурних підрозділів, а також підрозділів кадрової політики, в телефонному режимі, про передислокацію НЦУВКЗ та його особового складу до м. Києва, шляхом подачі військовослужбовцями ЗС України рапортів про їх переведення за власним бажанням до установ та філій ДКА України, розміщених на материковій частині України з подальшим їх призначенням на посади, з відповідним рапортом не звернувся.

Разом з тим, в кінці березня 2014 року (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), Нечухраний І.І. був прийнятий та розпочав військову службу на умовах окупаційної влади у «40-му Окремому командно-вимірjuвальному комплексі Військ повітряно-космічної оборони ЗС РФ (в/ч 81415)». Вищевказане найменування було присвоєно незаконно НЦУВКЗ на початку 2015 року.

В подальшому, не пізніше 05.03.2021 Нечухраний І.І. проходив військову службу у «Східному центрі дальнього космічного зв'язку ЗС РФ (в/ч 14038)», розташованому у с. Гальонкі Приморського краю російської федерації.

У такий спосіб, Нечухраний І.І., діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій та передбачаючи, що внаслідок його дій може бути завдано шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, державній безпеці України, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто вчинив державну зраду.

Таким чином, Нечухраний Ігор Іванович, підозрюється у державній зраді, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Житомирській області
підполковник юстиції

Дмитро ПУСТОВІТ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор Житомирської спеціалізованої
прокуратури у сфері оборони
Центрального регіону

Олександр ВОРОНОВ

Права підозрюваного:

Згідно ч. 1 ст. 42 КПК України, підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок не встановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

Згідно ч. 3 ст. 42 КПК України, підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави. Згідно ч 5 ст. 42 КПК України, підозрюваний має інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Про підозру мені повідомлено, права підозрюваного повідомлені, роз'яснені та зрозумілі, пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені.

Підозрюваний _____
 ____ год. ____ хв. _____ 202__ року

Повідомлення про підозру здійснив, права підозрюваного повідомив та роз'яснив, пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручив.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
 УСБУ в Житомирській області
 підполковник юстиції

Дмитро ПУСТОВІТ